

ANYÁK NAPJÁN SZERETETTEI KÖSZÖNTÜNK MINDEN ÉDESANYÁT !

Amit Lélekben kezdtetek el

(Gal 3,1-11; Zsid 10,36-39)

A májusi napfény, a kellemes idő, az „aranyat érő” langyos eső együttesen megteszi a hatását a fejlődő természetben, a szántóföldeken és a kertekben. Valaki jól tudja, mikor mire van szükség a teremtet világban és azon munkálkodik, hogy abban minden a terve szerint haladjon előre, éltetésünkre, gyönyörűségünkre. Amit elkezdett, mindig be tudta fejezni Isten, egyrészt mert hatalmában áll, másrészt, mert tartja magát az özönvíz után tett ígéretéhez.

Nekünk is vannak terveink, törekvéseink szép számmal: először játékban, aztán tanulásban, majd karrierben, boldogságban, de terveink lehetnek a rosszra is és mindent megvalósíthatunk, ami csak a hatalmunk áll. A hívő keresztyén élet a legnagyobb „projekt”, amit ember maga elé tűzhet a földi létben! Végtelen egyszerű az egész: csak elővesszük a tervet, nekigyürkőzünk a megvalósításnak, kitartóan dolgozunk, végül hátralépünk és megcsodáljuk, amit alkothattunk. Mi sem természetesebb ennél, ha az egész megálmodó, Jézus Krisztus által bennünket megváltó, megszentelő és Szentlelkével tanácsoló, megerősítő Isten elképzelése szerint

haladunk előre az üdvösségig. Csakhogy a világ körülöttünk szünet nélkül változik, mi úgyszintén, az emberek is. Amit ma fontosnak tartottunk, akihez kapcsoltuk az életünket, azt holnap teljesen másképp láthatjuk, gondolhatjuk és más, kíváncsabb, kifizetődőbb, ígéretebb, gyorsabban elérhető célokért felcseréljük, amit hitben kaptunk Urunktól.

Ez azonban nem máról-holnapra történik így, hanem fokozatosan, lépésenként. A hitből való élet napi teendője így kezdődik: hitből cselekedj mindent! Ami nem így indul, azt egyenesen bűnnek mondja a Szentírás. Észrevétlenül és kíváncsosan lehet a hitből való kezdetet, következő lépést valami másra váltani, ami látszólag ugyanolyan, sőt még jobb eredménnyel kecsegtet!

Isten ígéje erre figyelmeztet és tanít ébernek lenni. A hit megkérdi Istent, mielőtt valahová indul, valamit cselekszik, ez vajon javamra lesz, dicsőségedre, Uram, közelebb jutok vele hozzád, szolgálatodban? Nem csupán az indulataim, kívánságaim, elfáradásom, vagy épp a lüktető vérem motivál, hogy mást kergessek, mint ami Istentől kapott utam, másra cseréljem azt, amiben az állhatatosság az egyetlen járható ösvény,

feladjam kudarcok sora miatt, hogy én Krisztust kövessem?

Pál a teljes lelki káoszba került Galata gyülekezetnek ezt az egyetlen kérdést teszi fel: amit Isten Szentlelke által kezdtetek, nem vele akarjátok folytatni? Mi lesz ennek a vége? Mást gondolok a céljaimról, a változtatásimról én, mást gondolhat Isten.

Ami az éltető eső és a meleg simogató napfény a természetnek, az nekünk a Szentlélek munkája. Megelevenítő üzenete számunkra, a jó kertész metszőkésével, szerető, értő kezével, amikor átadjuk magunkat neki, rá hallgatunk a hívő életünk úján. Táplálja, erősítse, édesítse számunkra a Krisztust követő hitet a Lélek, bátorítson megtenni a következő lépést ebből a hitből, vegye el a félelmet, csendesítse a kavargó háborgást imádságos bizalommal szívünkben Urunk, itt és most. Hiszen Jézus Krisztus így járta végig a maga útját a keresztség és azon túl, a mindenség trónusáig. Bennünket pedig az ő Lelke vezet.

Ujvári Ferenc, lelkipásztor

Anyák napi emlékeim...

Tisztaság, rend, meleg szoba, finom ételek, de nem pazarló módon. Imára kulcsolt kezek: *Mi Atyánk*, gyermek imádságok, verstanulás. Az *Ó, mily hű barátunk Jézus* volt az első ének amit megtanultunk. Vasárnap előkerült az imaházi „ruhatár”, hiszen a szép ruhával, illendő öltözettel megtiszteljük a Jó Istent. Soha nem kellett küldeni bennünket az imaházba, boldog örömmel mentünk, az volt a második otthonunk. A Tóka gyerekekkel „imaházasdit” játszottunk: Gyöngyvér hirdette az igét, Szabolcs már

akkor harmóniumozott! Nóra, Zsolti, húgom és én voltunk az énekar és a gyülekezet. Hálás vagyok Istennek a gyerekkorunkért.

Nyolc éves lehettem, akkor még nem volt fürdőszobánk, édesanyánk minden este a fürdés után (hogy ne fázzon a lábunk) a hátán cipelt bennünket a kisházból a másikba.

Az osztályfotókon nekünk volt a legszebben vasalt matrózbólunk és masnink. Akkoriban kötelező volt az iskolaköpeny (most se ártana), egyik zsebben a rongyzsebkendő használatra, a másik zsebben szalvétába csomagolt zsebkendő „tartaléknak”. A lakkipót nem tudom mivel tisztította, de senkié nem csillogott úgy, mint a miénk. Mindig sok jó tanáccsal látott el, amit persze nem mindig fogad meg a gyerek, így mi sem... No, abból lesz a baj! Sok figyelmeztetést, fegyelmezést, de sokkal több szeretetet kaptunk és kapunk mind a mai napig. Édesanyánk hűsége az Úrhoz, becsületessége, szorgalma példaértékű számunkra. Gyengülő testét erős lélekkel tartsa meg a Jóisten ameddig jónak látja! Elém jönnek az irsai anyák napják, ahol minden kicsi és felnőtt egyaránt köszöntötte az édesanyját verssel, énekkel de mindenképpen hatalmas orgona-csokorral. A legmeghatóbb az volt, amikor 10-12 fő férfi (köztük 6 családapa) minden évben énekeltek egy éneket, melyet mindenki megkönnyezett: „*A falu végén van egy kis ház, reá az Úrnak a szeme vigyáz. Nekem e hajlék kedves tanyám, ott lakik nekem édesanyám. ... Üres lesz nekem a kis szobám ha nem lesz többé édesanyám!*”

Szeressük, becsüljük nagyon őket, amíg lehet, amíg vannak !

Szabóné Magdi

Amíg lehet

Ha édesanyád is öreg lett,
és te magad is öregebb
ha - miket addig meg se érzett
nem bírja már a terheket.
Ha kedves, hű szeme se lát úgy
az életbe, mint azelőtt, ha lába
ereje fogyottan nehezebben hordozza őt :
Legyen támasza erős karod, és kísérje öröme!
Út az óra, amikor sírva, utoljára kísérheted.

És ha kérdez, felelj szavára!
Ha újra kérdez, akkor is!
Ne türelmetlenül! Gyengéden, ha megkérdez
harmadszor is!
Magyarázz meg mindent derűsen,
ha valamit nehezen ért!
Út a keserű óra, melyben tőled többé semmit
sem kér.

(Ismeretlen szerző)

IGAZ TÖRTÉNET AZ ANYAI SZERETETRŐL

A Japánt megrázó hatalmas földrengés során történt. A földrengést követően az egyik mentőosztag egy fiatalasszony házához ért, ahol a repedéseken keresztül látni lehetett a fiatal nő holttestét. Az asszony teste furcsa, térdeplő pózban volt, mintha imádkozott volna. Törzse előre dőlt, és két kezével valamilyen tárgyra támaszkodott. A ház az asszony hátára és fejére omlott. Nagy nehézségek árán a mentőosztag vezetője átnyúlt kezével a keskeny nyíláson, és próbálta elérni az asszony testét. Azt remélte, hogy talán még mindig életben találja. Viszont a hideg, merev test ennek az ellenkezőjéről árulkodott. Az osztag majdnem tovább is állt a következő romokba dőlt ház irányába, de valamilyen oknál fogva az osztagvezetőnek olyan ellenállhatatlan érzése támadt, hogy vissza kellene menniük a holt asszony házához. Visszament, ismételten letérdelt, és kezével benyúlt a keskeny résen, hogy megtapogassa az asszony teste alatt levő

kevés helyet. Hirtelen izgatottan felkiáltott: Egy gyermek! Egy gyermeket találtam! Közös erőfeszítéssel az osztag tagjai óvatosan egyenként elmozdították a romokat a halott asszony körül. Egy virágos takaróba göngyölt három hónapos kisfiú feküdt az édesanyja holtteste alatt. Nyilvánvaló, hogy az asszony a lehető legnagyobb áldozatot hozta meg, hogy fia életét megmentse. Háza összeomlásakor saját testével védte meg a fiát. Amikor az osztagvezető karjaiba vette, a kisfiú még mindig békésen aludt. A mentőorvos is gyorsan ott termelt, hogy megvizsgálja a kisfiút. Amikor a takarót szétnyitotta, egy mobiltelefont talált benne, egy SMS-üzenettel a képernyőjén: „Ha ezt túléled, emlékezz arra, hogy nagyon szeretlek.”

Köszönte: H.A.

Gyülekezeti életképek, beszámolók

Istennel a fiatalokért

2014. március 30-án gyülekezeti vasárnapot tartottunk. Ilyenkor a délelőtti istentisztelet és egy azt követő fórumbeszélgetés keretében egy előre kiválasztott témára fókuszálunk. Az együtt gondolkodást közös ebéd is követi – így lehetőségünk van a kapcsolatok ápolására is.

Ez alkalommal a generációk közötti közösség volt a kijelölt téma: a „Generációk együtt” címet kapta a napunk. Vendégelőadóink Grész Gábor – a Timóteus Társaság vezetője – volt, akit felesége is elkísért. A Timóteus Társaság a FÉK („Fiatalok az Élet Küszöbén”) program kapcsán aktívan szolgál közép- és felsőfokú oktatásban tanuló fiatalok között, így testvérünk e korosztály elérésére helyezte a hangsúlyt. Az alábbiakban összefoglalom mindazt, ami az elhangzottakból engem megérintett – megosztom azt, hogy bennem hogyan „álltak össze” a hallottak:

A fiatalokkal kapcsolatos statisztikák hívó szemmel nézve több, mint elszomorítóak: a gyermekek jelentős százaléka apa nélkül nő fel; a fiatal felnőttek többsége nem él házasságban és csak töredékük jár heti rendszerességgel vallási közösségbe; komoly probléma a drog-fogyasztás és a szexualitás hajszolása... A tapasztalat azt mutatja, hogy e korosztály tagjai rengeteg fájdalmat hordoznak magukban, de sokuknak nincs kivel megbeszélnie ezeket... S bár a fenti felsorolás ezt nem tudja egészen visszaadni, a probléma nagyon súlyos méreteket ölt.

Bizonyos helyzetekben kínálná magát a megoldás, hogy juttassuk jobb belátásra a fiatalokat, „vegyük ki a cigit a kezükből”..., de mindez csak a tünetek kezelése lenne, a problémák gyökere viszont érintetlenül maradna... Pedig azzal kell szembenézni ahhoz, hogy gyógyulás kezdődhessen...

Mégis mi lehet a problémák hátterében? Néhány ok a statisztikai tapasztalatokat ismertető részben is fellelhető, de felsorolok még továbbiakat a teljesség igénye nélkül (a sorrend nem tükrözi, hogy melyik ok járul hozzá jobban ill. kevésbé a problémákhoz): az előző generáció példája „sem” makulátlan, s ez hozzájárul a jelen fiatalság viselkedéséhez (úgymond „tükröt tartanak”); az hogy egy családban nincs jelen az apa, komoly hiány (jóval nagyobb a drogfogyasztás, a szexualitásba menekülés, az anyagi instabilitás esélye, arról nem is beszélve, hogy az apa nélkül felnövőök nem értik igazán, mit jelent az, hogy Isten atyaként mutatja be nekünk magát); sok esetben hiányzik az apától, illetve férfiaktól jövő tanítás – az iskolákban főleg nők tanítják a következő generációt; az egyház – és a hívők általában – sokszor nem azzal foglalkozik-

foglalkozunk, amire parancsot kaptunk; Istent nem ismerjük (eléggé), vagy nem bízunk benne (eléggé).

Mi lehet a megoldás? Látnunk kell, hogy nagyon komplex a problémakör, amivel szemben állunk, így a megoldás sem triviális, de Isten gyermekeiként jóval több a lehetőségünk, minthogy csak küszködünk - „vonszoljuk magunkat”: „végtelen erőforráson ülünk”... A legfontosabb talán az, hogy ismerjük meg Istent és bízunk benne, engedelmeskedjünk neki! Tudjuk vajon mi van a szívében? Mi számára a legfontosabb a fiatalokkal kapcsolatban? ... Hozzáállásunk kapcsán fontos emlékeznünk: Jézus maga is kegyelemmel és igazsággal járt közöttünk! A jövő záloga saját életünkben és a következő generációk tagjainak életében is az, hogy Isten tudjon „dolgozni a szívében” - tudja formálni gondolatainkat, vágyainkat... Gyermekeiként tegyük meg mindazt, amivel megbízott minket: „szeressük felebarátunkat, mint magunkat!”; tegyük tanítvánnyá mindazokat, akik felé küld minket!

Az egyháznak is küldetésére kell koncentrálnia és rendeznie kell az esetlegesen rendezetlen múltat! Bízunk Istenségben: amit parancsolt, ahhoz az erőt is megadja. És a bizalom az alapja annak is, hogy megindulhasson bennünk mindaz a változás, ami esetleg szükséges.

Röviden térek ki rá, de ugyancsak fontos, hogy „fektessünk időt” a fiatalokba, és ajándékozzuk meg őket figyelmünkkel – hadd tudhassák, érezhessék szeretetünket!

Javasolom, fontoljuk meg, s Istennel beszéljük át egyen-egyenként mindezeket, hogy hadd lehessünk a helyünkön ilyen típusú kapcsolatainkban is!

Kovács Roland

Gyermekeinkért való könyörgés

Gyermekünk parányi,
értelme kicsi,
Urunk, rátalálni
Segíts neki!

Lássa fűben, fában,
hogyan az eredet
újuló csodája
összefügg Veled!

Titkaiba, hogyha tűnődve tekint,
szólj hozzá korának
értelme szerint!

Ha tudata alján
keres Valakit,
jelenjél meg néki,
s légy Magad a hit!

Fényesedjenek meg
rajtad szemei,
légy több néki sokkal,
mint a szülei!

Füle Lajos

NYUGDÍJAS KLUB

Gyülekezetünk régi kedves tagját, dr. Simola Margit bőrgyógyász főorvosasszonyt hívtuk meg egy előadás megtartására erre az alkalmunkra. Az áhítatot Ujváriné Szabó Anikó – a témához kapcsolódóan – tartotta a Lukács 5:12-16 alapján. A leprát, a leprást mindenki messziről elkerülte. Még panaszkodnia sem volt kinek. (Megjegyzés: A betegség 1982 óta gyógy-szerkombinációval gyógyítható, de a kezelés hosszadalmas és költséges.)

Mit kezdünk a betegségeinkkel? Vádaskodunk: ha Isten van, akkor miért engedi meg, hogy szenvedjünk, hogy fájdalmaink legyenek? Miért születnek nyomorultak, miért lesznek a jó emberek is betegek? A fájdalom, a nyomorúság nem létezett, amikor Isten a világot teremtette. Mi hoztuk be a bűnnel, mi, emberek. Az ember bűne halált hozott a földre. Az Isten elleni

vádakkal kapcsolatban viszont Ő nem kéri, hogy mi a védőügyvédjei legyünk, zavartan magyarázva, amit nem értünk. Sokkal inkább megajándékoz bennünket az Ő mindenható jelenvalóságával. Rész vállalt Jézus Krisztus által a földi szenvedésből. Megjelent közöttünk a „*fájdalmak férfja, betegség ismerője*” (Ézs 53,3-5) Jézus Krisztus által életet küldött Isten. Nem földi életünk megújulását, hanem az örök élet ajándékát. Azt a helyet készíti el, ahol már nem lesz könny, fájdalom, magány. Jézus Krisztus nem gyógyított meg minden szenvedőt földön járta idején. Így van ez ma is. Van, amikor átéljük a gyógyulás csodáját, de van, amikor hiába kérjük, nem emberi vágyaink szerint hallgat meg minket. Mert Ő többet lát, messzebbre lát előre. S mert szeretetét jelenti az is, amikor mennyei hajlékába enged bennünket.

Élet-halál-fájdalom kérdése erőteljesebben felszínre kerül húsvét körül. Jézus Krisztus halála, feltámadása életre hív, életről szól. A benne letett bizalomról. A leprás ezt mondja, „*ha akarod...*” Meghajlok előtted. S ez a lényeg. Elfogadni az Ő mindenek föléti valóságát. Meghajolni akarata előtt. Mert nem a „mindenáron” való földi élet a cél, hanem az élet, melyet az Isten Fiába vetett hitben élhetünk meg. 20. vers – a bűntől való gyógyulás!

Egymásra bízott bennünket. Aki szeretni tud és szeretve él, egészségesebb. Mert nemcsak az ízületek fájnak, jobban fáj, ha bántjuk egymást. Kérdezzük meg magunktól, hogyan gyógyulhatnak rajtam keresztül mások? Figyelem, törődés, kedvesség árad belőlem, nemcsak panasz és elvárás? Segítsen bennünket az Úr egészséges lélekkel élni, meggyógyulva Őbenne!

Dr. Simola Margit egy videón keresztül szemléltette a bőrdaganatokat és egyéb bőrtumorokat a bőrön. Hangsúlyozta,

hogy 2014. febr. 4. a Rák világnapja, ezért különösen fontos a megelőzés, évenkénti szűrés. Bármit észlelünk, azonnal szakorvoshoz kell fordulni, ő továbbküldheti sebészhez, aki eltávolítja. A bőrgyógyászat már nem ott tart, mint 20 évvel ezelőtt, sokfajta gyógymód létezik, ezért fontos, hogy időben figyeljünk a legkisebb elváltozásra, és keressük fel a szakorvost.

SzM

„TI ADJATOK NEKIK ENNI !”

(Márk 6:37)

Így szólította meg tanítványait Jézus, amikor csupán két hal és öt kenyér állt rendelkezésükre a késői, erőt pótló vacsorához a sokaság számára (Mt.14:13-21) A Hegyi Beszéd központi parancsa, az ún. „*Aranyszabály*” pedig napjaink elengedhetetlen vezérfonalává válik egyre inkább, kapcsolódva a címül szolgáló krisztusi gondolathoz, mivel az emberi szükségletek egyik legalapvetőbbjének kielégítésére ösztönzi korunkban élő követőit.

Bibliaolvasó gyermekeiként elvárásainak megfelelően ismerjük Urunk ilyen irányú akaratát, mégis mennyi tényező zavarhatja meg engedelmissége iránti készségünket! Magadban válaszolj néhány idevágó kérdésre: - Elválaszthat-e bárkit Isten szeretetétől egy rátarti „ellenfél” acsarkodása, teológiai látásmódunk különbözősége, a szolgálat iránti elkötelezettségünk gögje, vagy netán úrhatnamsága/felsőbbrendűségi viselkedése?! Válthatnak-e ki belőlünk ezek szálnalmas, megduzzadt énni emberi reakciókat? Minden bizonnyal! De vajon mit kezd az ilyenekkel Jézus? Krisztus testének József utcai gyülekezete túllépett e nyomasztó gyarlóságokon, s félretéve a húsvéti készülődésekkel járó rohanást,

nem a felesleges időből, de a szűkös meglévőből merítve felelt Jézus megszólítására – ki-ki azért, hogy használjon vele! Utánozhatatlanul finom és bőséges, a böjt ellenére is tartalmas est-ebéd lett a végtermék a Nap utcai testvérnők süteményeivel és lelki odafordulásával együtt. A másnapra készült csomagok mellé az egyik kerületi látványpékség egész reggelire való péksüteménnyel lepte meg csapatunkat, s ha jól számolok, ezzel mintegy 40 főnyi, az emberi korlátokat legyőző, s Urunk akaratát közvetítő ökumené tanúi lehettünk. Résztevőink némelyike az énekkari szolgálatban is helytállt, ám az igazán szívem szerinti történet csúcspontja a generációkat átívelő jelenlét:

- a Krisztus teste, és egymásnak tagjaiként való rezonancia,
- a Lélek munkáját tükröző egység,
- a lelki táplálék közvetítésének módja, amint Tisza Attila testvér találóan az úrvacsora szereztetési igék parafrázisként alkalmazott, sűrített képeinek „szakszerű” közvetítése közelvalóvá varázsolták üzenetét,
- s végül a megvendégelték egyéni kérésére az énekkart képviselők által személyre szólóan elmondott imádságok...

Istennek hála mindezt!

Este Jézus szavainak bizonyosságával folytattuk itthoni szolgálatunkat a József utcában: „*Mikor megtették ezeket akár csak eggyel is... Velem tettétek meg*” (Mt 25,34-40) Talán éppen e sorok írása-

kor indulnak útra céljukat betöltendő nőtestvéreink a Nap utcai hajlékba, hogy kerületünkben életben tartsák az ökumenikus kapcsolatokat. Hiszem, hogy ilyen hozzáállással válhatnak igazán az ökumenikus diakónia hagyománnyá formálódásának katalizátoraivá. Úgy legyen!

Rottmayer Jenő

Hajlékra vágyom

Másra nem, csak hajlékra vágyom,
Pihenni puhára vetett ágyon.
Másra nem, csak hajlékra vágyom,
Borítson el a rózsaszín álom.
Másra nem, csak hajlékra vágyom,
Ne legyen ez számomra tündéri álom.
Segíts, hogy imámba foglaljalak
Jöjjön el nekem is a megváltó pillanat.
(Marossy Ottó)

Innen – onnan

Tanulságos történet a gyermeknevelésről

Budapesti villamoson utazik egy anyuka, 4 év körüli kislánya ül az ölében. Harangozik a lábcskáival. Szemben ül egy idős hölgy. A kislány rugdossa az idős hölgy térdét. A hölgy próbál úgy ülni, hogy ne rugdossa, de nem sikerül. Végül szól az anyukának: - Asszonyom, szóljon rá a gyerekekre, hogy ne rugdossa a térdemet. Mire a fiatalasszony: - Vegye tudomásul, hogy én nem korlátozom, hogy kibontakozzon a személyisége.

Ezt végighallgatta egy hosszúra nőtt fiatalember, aki forgatta a rágót a szájában. Közelebb lépett, kibányászta a rágót a szájából és a fiatalasszony homlokára ragasztotta. Az először köpni-nyelni nem tudott, de hamar megoldódott a nyelve: - Pimasz fráter, hogy képzeled ezt? Mire a fiatalember így válaszolt: -

Nyugalom! Engem is úgy nevelt az anyukám, hogy semmiben nem korlátozott, így kibontakozott az egyéniségem.

Gondolatok

- Az igazi gazdag ember az, akinek a gyerekei akkor is az ő karjába futnak, ha a kezei üresek.
- Ha a gyerek rossz, az a szülők bűne!
(Otar Csiladze)
- Egy parányi, apró testben néha nagyobb szív lakozik, mint bármelyik emberben!
- Ki átélte, tudja: élete alapvetően változott meg abban a pillanatban, amikor gyermeke világra jött.
- A gyermek nem azért jön világra, hogy megoldja szülei problémáit, hogy kitöltse életük hiányosságait, hogy tökéletessé tegye boldogságukat, hanem hogy a saját történetét írja és élje meg.
- A szerelmet ki lehet ölni az emberből, de az anyai szeretetet soha!
- Az unokák Isten ajándékai, jutalmul, hogy szülő voltak.
- Ha felgyújtjuk a gyermekben a veleszületett szikrát, azzal mindig olyan magaslatok felé nyitunk utat, amilyenekről álmodni sem mertünk volna.
- A világ jövője a gyermekben rejlik. Az anyának olyan szorosan kell őt magához ölelnie, hogy tudja, ez az ő világa. Az apának pedig fel kell vinnie a legmagasabb hegyre, hogy lássa, milyen ez a világ.
- A gyermek, szülei lényének egy darabja, ezért ha jó, ha rossz, úgy kell szeretnünk, akár saját életünket, lelkünket.
- A gyermekkor évei azok az esztendő, amikor a szív a legérzékenyebb, leghajlékonyabb. Amit oda elültetnek, azt aligha lehet valaha is onnan kipusztítani.
(J.F.Oberlin)
- Minél kevesebb szeretetet kap valaki gyermek korában, annál magányosabb felnőtt lesz.
(Schirilla György)

Gyülekezetünk betegei

*„A mi segítségünk az Úr kezében van,
aki az eget és a földet alkotta.”*

(Zsoltárok 124:8)

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Ujvári Ferenc lelkipásztornál és Huszta Tiborné testvérnőnél megtalálható.

Ádány Vince és neje	Ráduly Emil és neje
Gálffy Imre	Rumbold Gyula
Hetzke József	Sebők Györgyné
Kántor Ida	Sípos Terézia
Kántor Imréné	Stubnya Tiborné
Kiss Tamara	Szalay Mihályné
Liptai Sándorné	Széll Imréné
Magyar Gyula	Szikszai Lajosné
Mészáros Sándor	Tóth Imréné
Nagy Sándor	Vida Sándorné
Oláh Zsolt	

Gyülekezeti programok

- május 04. 9:00 Közös imaóra / Anyák napja
- május 08. 15:00 Nyugdíjas Klub
- május 11. 09:00 Kiscsoportos Biblia-tanulmányozás
- május 13. 18:00 Kórházmisszió
- május 11. 09:00 Női/Férfi imaóra/du. nincs összejövétel
- május 18. 09:00 Női/Férfi imaóra
- május 18. 15:00 Olajág Időotthon-ban istentisztelet
- május 25. 09:00 Kiscsoportos Biblia-tanulmányozás
- május 31. 10:00-15:00 Házasköri találkozó az alagsorban
- június 01. 09:00 Közös imaóra
- Ifjúsági programok májusban:**
- május 2.: Egy este idősekkel - kiscsoportos látogatások
- május 6.: Budapesti plussz az Ó utcában
- május 9. 18.30.: Ifi klub. Durkó István: Küldetés-tudat

- május 10. 14.00.: Te Szedd! Szemétszedési akció a Losonci téren
- május 16. 18.30.: Ifi klub. Zenés este
- május 16-18.: MABIM ifjúsági munkás képző hétvége, Debrecen
- május 23. 18.30.: Ifi klub. Kántor Kornél: Facebook-forradalom
- május 30. 18.30.: Ifi klub. Nemeshegyi Dávid: Párvasztás

Te szedd! országos szemétygyűjtési akció

Idén gyülekezetünk fiataljai önálló önkéntes csoporttal és területi felelősséggel kapcsolódnak be a TeSzedd! szemétygyűjtési akcióba. Május 10-én szombaton 14.00-tól leszünk jelen a VIII. kerületi Losonci téren (Kálvária tér közelében), hogy megtisztítsuk a szeméttől a kerületnek ezt a pontját. Várjuk további segítők jelentkezését a gyülekezetből, akik 1-2-3 órát velünk töltenének és bekapcsolódnának az önkéntes munkába. Kesztyűt és zsákokat kapunk, csak szedni kell a szemetet. Ha valakinek kérdése van, keresse Forgács Misit (tel.: 0620-2010-150). Továbbiak:

<http://szelektalok.hu/teszedd/>

Nyári táborok:

- 2014. júl. 21-27.: Ifjúsági tábor
- 2014. júl. 28 - aug. 3.: Gyermekek tábor
- 2014. aug. 4-10.: Baptista ifjúsági nagytábor

József Utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest,

VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

www.jubi.hu

Folyamatosan kerülnek fel az igehirdetések is.

Rendszeres alkalmaink:

Imaóra: vasárnap de. 9:00

Istentisztelet: vasárnap de. 10:00

Énekóra: vasárnap du. 16:00.

Istentisztelet: vasárnap du. 17:00.

Bibliaóra: szerda este 18:00.

Énekóra: szerda este 19:00.

Minden hónap harmadik vasárnapjának délutánja missziós szolgálatokra felszabadítva.

Mindenkit szeretettel várunk!